

Dik Açılı Acılar

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 06 Temmuz 2017

Dik açılı acılar biriktiriyorum bu aralar,
Eş kenar üçgen mahiyetinde belli ki
Kapsama alanım.
Her algıda içbükey acılar bu sefer,
Her karede sensizlikle iştiğal ettiğim
Bir de gözümde büyüttüğüm.

Gönülsüz bir racon mudur nedir
İçimin sessizliği?
Kardıkça yeni günü,
Ufalıyor saatlerin her biri:
Belki de her saat başı kuruyorum
Yüreğimin alarmını,
Uyanmamak üzere kanıksadığım hangi düş ise
İçine düştüğüm bile bile
Bir de kuram sahibi insanlara var bir çift sözüm:
Siz, hiç acıdan beslendiniz mi?

Açlığım çıkmışken ayyuka,
Hepten ötelendiğim varlık katsayım
Asla gelmez iken hizaya:
Mağdur kılındığım her günün sonuna ekıyorum
Akıl sepetimden arakladığım üç beş dizeyi.
Şiirler satıyor ruhum
Ve içimdeki göçkün, billur surum
Yine nakşeden derinlerde bir yerde,
Kavradıkça acıyı deli gibi yoğurduğum.

Bilemezsiniz içimin arylarını:
Ne de kanayan derya yalanlarını
Söylemekten imtina ettiğim hangi aşksa
Kalenin dibinde diktiğim sancağını
Yine kanımla suladığım anlık yorgunluğumdan
Uzanan evrene bir de katmerli
Tümnden gelen onca hengâme.

Gönül mermerim hazır çoktan:
Yazdıkları üstüne;
Kimindi bu deli ferman?
Ah, benden üreyen hezeyan,
Çakıl taşlı hüznümün en berrak sırdaşı
Hele ki demediklerime attığım sayısız çentik
Bir de el yordamı,
İtildiğim yorgun kırların dik bayırları.

Yine ara ara girip çıkmayı beceremediğim
Dar koridorlardan çıkmaza düşüp
Lanetin evrildiği,
Sabır taşıma inat,
Yürek kadar da soytarı bir ahkam:
İster sus ister demediklerime mal et,
Yorgun zamanların kayıp neferi bil ki
Bu izdiham,
Üstüne üstük satırlık bir sevince banarken
Yüreğin kahrını,
Sevmeleri içtiğim her Temmuz sabahı.